

Prejudicinis klausimas

Ar 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004⁽¹⁾, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (toliau – Reglamentas Nr. 261/2004), 5 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, jei apie atšaukimą buvo pranešta mažiau kaip prieš septynias dienas iki tvarkaraštyje numatyto išvykimo laiko, teisė į kompensaciją netaikoma ir tuo atveju, kai keleivis, keliaudamas kitu maršrutu, bendrai praranda mažiau nei tris, bet daugiau nei dvi valandas, nes faktinis atvykimo laikas, palyginti su tvarkaraštyje nurodytu laiku, nukeliamas daugiau nei dvi, tačiau mažiau nei tris valandas?

⁽¹⁾ OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10.

2018 m. vasario 19 d. *Arbeidsrechtbank Antwerpen* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Maria Vester / Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)*

(Byla C-134/18)

(2018/C 182/09)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Maria Vester*

Atsakovė: *Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)*

Prejudiciniai klausimai

Ar tuo atveju, kai paskiausia kompetentinga valstybė narė, nuo nedarbingumo pradžios praėjus 52 nedarbingumo savaitių laukimo laikotarpiui, už kurį buvo skirtos ligos išmokos, atsisako suteikti teisę į invalidumo išmokas remdamasi 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 57 straipsniu, o kita, ne paskiausia kompetentinga valstybė narė, nagrinėdama teisę į *pro rata* invalidumo išmoką, pagal savo nacionalinę teisę taiko 104 savaitių laukimo laikotarpį, pažeidžiami 1957 m. kovo 25 d. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 45 ir 48 straipsniai?

Ar tai, kad atitinkamas asmuo dėl atotrūkio tarp laukimo laikotarpių buvo priverstas kreiptis dėl socialinės paramos, šiuo atveju suderinama su teise laisvai judėti, ar vis dėlto pagal SESV 45 ir 48 straipsnius ne paskiausia kompetentinga valstybė įpareigojama išnagrinėti teisę į invalidumo išmokas pasibaigus paskiausios kompetentingos valstybės teisėje numatytam laukimo laikotarpiui, net jei tai draudžiama pagal ne paskiausios kompetentingos valstybės teisę?

⁽¹⁾ OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

2018 m. vasario 23 d. *Landgericht Bonn* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Antonio Romano, Lidia Romano / DSL Bank*

(Byla C-143/18)

(2018/C 182/10)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Bonn

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Antonio Romano, Lidia Romano

Atsakovas: DSL Bank

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2002/65/EB⁽¹⁾ 6 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata ar toks paprotys, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos nuotoliniu būdu sudarytose paskolos sutartyse nenumatomas teisės atsisakyti sutarties netaikymas tuo atveju, kai tiesioginiu vartotojo prašymu abi šalys yra visiškai įvykdžiusios sutartį vartotojui nepasinaudojus teise atsisakyti sutarties?
2. Ar Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antrą įtrauką ir 6 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti taip, kad, kiek tai susiję su nacionalinėje teisėje pagal Direktyvos 2002/65/EB 5 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 1 dalies 3 punkto a papunktį numatytos informacijos tinkamu gavimu ir teise atsisakyti sutarties, kuria vartotojas naudojasi pagal nacionalinę teisę, reikia orientuotis į pakankamai informuotą ir protingai pastabų bei nuovokų vidutinį vartotoją, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus bei visas šios sutarties sudarymo aplinkybes?
3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų neigiami:

Ar Direktyvos 2002/65/EB 7 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad pareiškus apie nuotoliniu būdu sudarytos vartojimo paskolos sutarties atsisakymą, paslaugos teikėjas ne tik grąžina vartotojui iš jo pagal nuotolinę sutartį gautą sumą, bet ir privalo sumokėti kompensaciją už šios sumos naudojimą?

⁽¹⁾ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 321).

2018 m. vasario 28 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X BV / Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-160/18)

(2018/C 182/11)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: X BV

Atsakovas ir kita kasacinio proceso šalis: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1484/95⁽¹⁾ 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, siejamos su Reglamento (EB) Nr. 1234/2007⁽²⁾ 141 straipsniu, aiškintinos taip, kad tose nuostatose aprašytu kontrolės mechanizmu – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – siekiama vien tik užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laiku sužinotų apie faktus ir aplinkybes, susijusias su seka sandorių, kurių atveju gali kilti abejonių dėl nurodytų CIF importo kainų teisingumo ir kurie gali duoti pagrindą išsamesniam patikrinimui?